

תלמודו בידו

דף כח עמוד א

א] תנן ארבע אחים שנים מהם נשואים לשתי אחיות ומתו, חולצות ואינן מתייבמות. מה קשה מכאן על דין "תחזור להיתרה הראשון" ?

ב] כיצד תירצה הגמרא את הקושיא הנ"ל, וכיצד נדחו התירוצים ?

ג] ראובן ושמעון נשואים לשתי אחיות ומתו, ונפלו לפני לוי ויהודה ואחת מהן ערוה ללוי, מה דינן ומדוע ?

ד] שני אחים נשואים לשתי אחיות ומתו, וקדמו האחים וייבמו את האחיות, האם מותרים לקיימן ?

א] מדוע אין אחד מהאחים חולץ לאחות שנפלה שניה, ותחזור הראשונה להיתרה לאחר השני, כדין יבמה שהותרה ונאסרה וחזרה והותרה, שחזרת להיתרה הראשון.

ב] 1. מעיקר הדין שתיהן מתייבמות, משום שאין זיקה. אך עקרו חכמים מאלו דין יבום, שמא לאחר שייבם אחת ימות האח השני, והשניה תצא בלא חליצה משום אחות אשתו, ואסור לבטל מצות יבום. ונדחה, שהרי לדעת ר' יוחנן אין חוששים למיתה.

2. המשנה בשיטת ר' אלעזר, שכל שעמדה עליו שעה אחת באיסור נאסרה עולמית. ונדחה, הואיל והסיפא של המשנה היא ר' אלעזר, אין הרישא בשיטתו.

3. המשנה עוסקת כשנפלו שתיהן בבת אחת, ונאסרו משום אחות זקוקה. ונדחה, שלא מצינו סתם משנה כדעת ר' יוסי הגלילי שאפשר לצמצם.

ג] זו שאינה ערוה: לוי מייבמה. הואיל והערוה אינה זקוקה כלל, ואינה אוסרת את אחותה משום אחות זקוקה [ואפילו אם הוא יבם יחיד].

הערוה: אם נפלה ליבום קודם אחותה, תתייבם ליהודה. כדין יבמה שהותרה ובשעה שנפלה [ונאסרה] [כשנפלה אחותה] וחזרה והותרה [כשייבם אחיו את השניה].

ד] תנא קמא: יוציא. ר' שמעון: יקיימו. ר' אליעזר: לבית שמאי יקיימו, ולבית הלל יוציא. אבא שאול: הופך את שיטתם.